

[Karen Jespersen]

Jeg vil også godt spørge ministeren om, hvor mange penge regeringen egentlig forestiller sig at der skal til, hvis hjemløsheden for disse særlig hårdt belastede grupper virkelig skal afhjælpes. Hvordan mener ministeren støtten til sådanne boliger skal gives? I hvilken form skal den gives? Og hvor mange boliger kan man egentlig få for et bestemt beløb, lad os sige 10 mio. kr.? Hvor mange mennesker taler vi om her? Hvor mange kan vi hjælpe?

Det, vi diskuterer i dag, er også, hvordan vi sætter mere skub i amternes og kommunernes indsats. Mange af disse områder er jo lagt ud til amter og kommuner, men vi må desværre konstatere, at den indsats, der har været gjort, ikke har været tilstrækkelig. Derfor er dette en opfordring til et bedre samarbejde mellem stat, amter og kommuner for at få nogle projekter i gang, der virkelig hjælper denne gruppe mennesker. Men det er også en opfordring til regeringen om, at den i sine forhandlinger med amterne og kommunerne om den årlige økonomi tager disse problemer med i betragtning, og jeg vil egentlig godt have, at ministeren redegør for, hvordan det kan ske. I hvilken form kan vi sikre, at amterne og kommunerne virkelig tager disse problemer alvorligt og gør en indsats for at få dem løst?

Imidlertid kan vi ikke bare skubbe spørgsmålet over på amter og kommuner, hverken når det gælder det helt akutte problem for de særlig hårdt ramte, socialt nødstedte mennesker, eller når det gælder en mere langsigtet forebyggende indsats. Derfor er det vigtigt, at vi efter denne debat prøver at gå videre med en samlet plan, hvor vi forsøger at opstille nogle målsætninger for, hvordan vi forebygger. Det kan godt være, at vandene her vil skilles, men for Socialdemokratiet er det utrolig vigtigt, at vi ikke om 5 eller 10 år må konstatere, at dette problem er blevet større, at vi ikke skal stå og se tilbage på dagen i dag og sige: Hvorfor så vi dog ikke, hvad det var for en udvikling, der var i gang, og hvorfor gjorde vi dog ikke noget ved det? Vi vil meget gerne være med til at gøre en indsats med den målsætning, at problemet skal stoppes, det må ikke vokse sig større.

Jeg skal på vegne af samtlige Folketingets partier: Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, SF, Fremskridtspartiet, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

- »Idet Folketinget pålægger regeringen
- at udvikle sociale boformer sammen med kommuner og amter med henblik på varige løsninger for socialt udstødte personer, herunder personer med psykiske lidelser og misbrugsproblemer,
  - at sikre åbne værelse- og omsorgssteder, herberger, aktivitetstilbud samt ordninger med kontaktpersoner og opsøgende arbejde med henblik på at etablere varige løsninger for de ovennævnte grupper,
  - at sikre, at det frivillige sociale arbejde, herunder brugerorganisationerne, inddrages i opgaveløsningen omkring denne gruppe borgere,
  - at følge udviklingen af ovenstående og af den tidligere vedtagne indsats for de socialt udstødte grupper,
  - at tilrettelægge en tilbagemeldingsprocedure, der giver Folketinget mulighed for at vurdere udviklingen i omfang og kvalitet af kommunernes og amternes indsats,
  - som udgangspunkt at afsætte 50 mio. kr. af satspuljen i 1993 og i de følgende år sikre midler til disse opgaver med hovedvægten på storbyerne samt
  - at sikre, at disse forhold inddrages i de årlige økonomiske forhandlinger mellem stat, amtskommuner og kommuner, således at der er sat gang i disse foranstaltninger inden 1. januar 1994,
- går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 18).

Formanden:

Der er fremsat et langt forslag om motiveret dagsorden – nok i kanten af forretningsordens bestemmelser i så henseende; men jeg skal oplæse det: (se foran).

Jeg skal lade dette forslag om motiveret dagsorden, som jo bærer præg af, hvor mange partier der står bagved, indgå i den videre debat.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det danske socialsystem hører til blandt verdens fineste, mest forgrenede og dyreste. Det har vi råd til, fordi vi har opbygget et moderne velfærdssamfund, som også kan måle sig blandt de bedste på verdensplan. Det er vi